

AV OCH MED JOSEF SÄTERHAGEN

ARNES LÄNGTAN

FRITT EFTER INTERVJUER MED
ARNE "PÅ BÅTEN" OTTOSSON

BAKGRUND

Arne Ottosson var en av de människor som valde att leva sitt liv utanför samhällets normer. Mitt under Andra världskrigets ransoneringstider bröt han upp från livet som lanthandlare och köpte ångbåten Silva som flytande hem. "Jag höll på att få panik! Åren rusade iväg och jag tyckte att jag inte hann med nånting". Detta blev startskottet till ett asketiskt liv där han följde sin egen lust för dagen. Han idkade bl.a trädgårdsskötsel nattetid i skenet av nakna glödlampor och uppfann Vänerns första eldrivna motorbåt. Arne ägnade även mycket tid till filosofiska tankegångar och gav sig sällan innan han kommit underfund med något nytt.

Föreställningen

ARNES LÄNGTAN består av Arne Ottossons egna ord, hämtade från de intervjuer Åke Mokvist gjorde inför sitt arbete med boken "De Ovanliga" samt från Staffan Winberghs film "Med ett ben i evigheten".

När vi träffar honom i Josef Säterhagens skepnad är han 83 år gammal. Han funderar över Jesu ord, tanten som kramade honom på ålderdomshemmet och varifrån han fick rösten som skrämde vännen Kruska. Han drömmer om att göra sig fri från köpt elkraft och skaffa ett eget gäng. Han diskuterar också kommersialismens strategier och hur skolväsendet lär för att konkurrera, snarare än för att leva. Resultatet blir ett möte, där en "ordlös" människa får uttrycka och förmedla sin förståelse av världen.

Föreställningen ramas in med en utställning med tidningsartiklar och bilder som publiken får ta del av i foajen. Efteråt finns jag kvar vid en eventuell fikastund och pratar vidare om Arnes liv med publiken.

. På scen: Josef Säterhagen

Regiöga: Niklas Falk

Musik Anders Peev

Scenmått: 4 m bred 3 m djup.

Publik. max 100

Pris: 12000 + milersättning och boende

Reducerat pris vid fler
föreställningar.

Föreställningen har tidigare b.la spelat
på bygdegårdar i Örebro län med stöd
från Riksteatern.

VARFÖR ARNE?

Jag fastnade först för en bild av Arne i Åke Mokvists bok "De Ovanliga", där han sitter högt i en björk. En gammal gubbe som klättrar och leker!? Jag blev också berörd av Arnes utsatthet och mod. Att han vågade "hoppa av" ett liv han inte trivdes med och välja ett nytt. Men kanske hade han inget val. Det samhället som de flesta av oss lever i passade inte för Arne.

Och så är det nog för en hel del människor. Tyvärr avfärdar vi ofta dessa typer som udda och konstiga. Men det är sällan vi får chansen att höra deras egna tankar och röster. I föreställningen Arnes Längtan får vi chansen att komma riktigt nära en sådan röst.

(Recension från Nerikes Allehanda)

Vilken glöd när Josef blir Arne!

I rollen: Josef Säterhagen Regi: Niklas Falk Musik: Anders Peev Länsteatern, En trappa upp.

Arne Ottosson var en av De ovanliga. Han kom att kallas "Arne på båten" eftersom han i trettioårsåldern sålde sin lanthandel och bosatte sig på en ångbåt. han var vad man brukar kalla ett original, som inte ville vara ett kugghjul i maskineriet, utan värdesatte friheten mer än fint jobb, segelbåt och sommarstuga.

När vi möter honom i Josef Säterhagens skepnad har han hunnit bli 85 år gammal och har flyttat runt i Värmland i stort sett hela livet. I båt, bil, husvagn och ruckel har han bott, alltid i sällskap av sina älskade katter. "Jag pratar med katterna, inte med mig själv", säger han, och kattägarna i publiken ler igenkännande.

Rekvisitan på scenen på Länsteaterns fina bakficka vid namn En trappa upp är enkel; det är precis så enkelt som Arne ville bo. Han säger att det inte finns någonstans där det är mysigare att bo än i hans "komposthög", inte ens i ett slott. Det som riktigt höjer denna före- ställning, förutom materialet som utgörs av Arnes egna funderingar, är Säterhagens förmåga till timing och inlevelse. Han spelar inte, han reciterar inte - han är Arne Ottosson, och dialekten har han satt på pricken. (Ett imponerande skägg har han dessutom anlagt!) Det är till och med något med blicken som känns igen från förlagan. Jag imponeras stort av hur han levererar tankefragment, filosofiska brottstycken om livet, och låter dem porla i en medvetandeström som aldrig någonsin känns repeterad eller skriven. Enkla, lugna gester men plötsligt kan glöden börja lysa i ögonen på honom och rösten blir starkare.

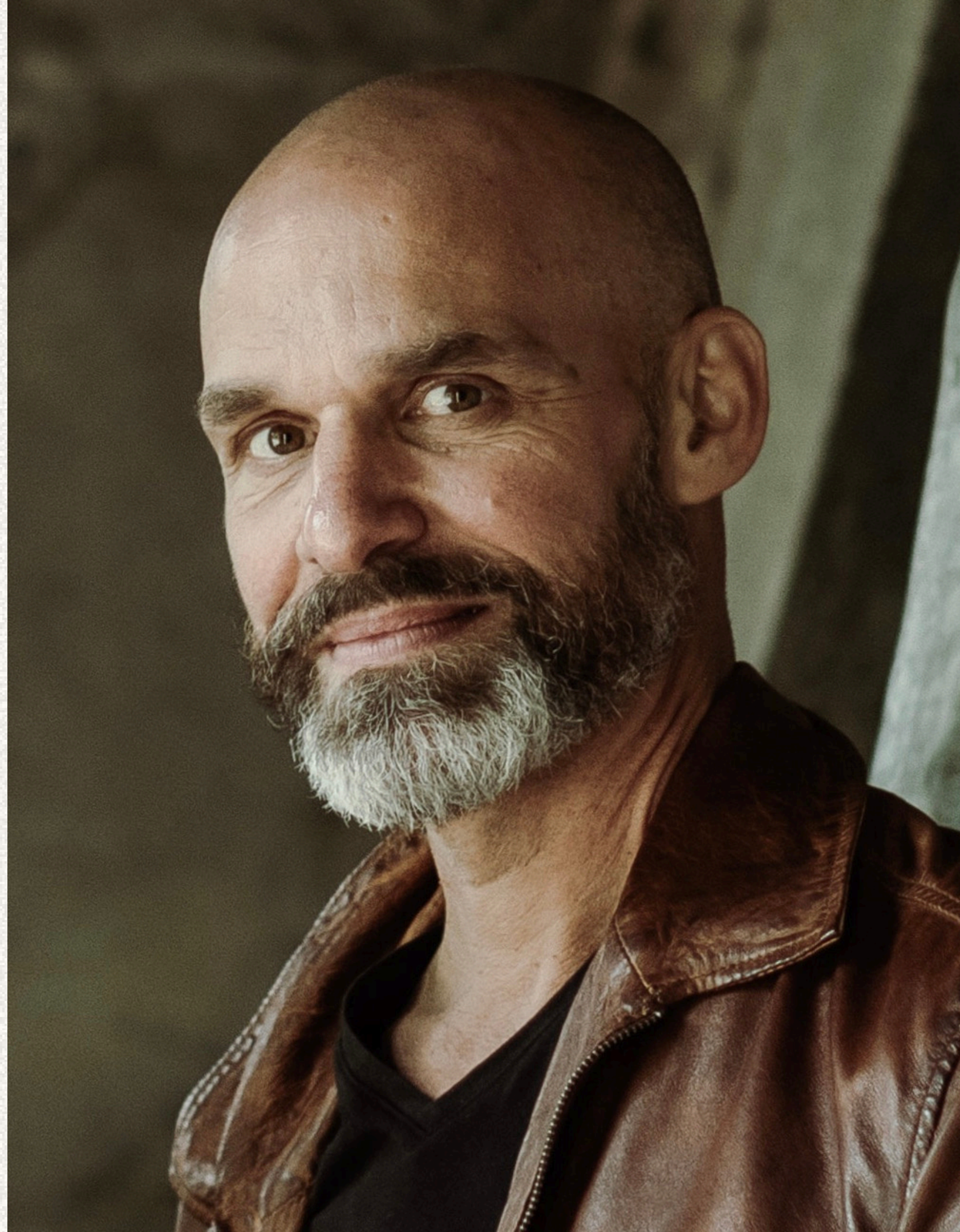
Han pratar om Jesus, en enkel man, en djurvän. Arnes hemsnickrade tro baseras på naturlagarna, berättar han, och det finns definitivt en stor dos moraltänkande i det han säger. Man skall inte döma andra, menar han, och han om någon fick väl uppleva hur det känns att bli dömd av det övriga samhället. "En är ett irritationsmoment", säger han. Men det verkar inte som om den insikten störde honom nämnvärt. Efter sig har han inte lämnat något materiellt, ej heller några världs- omvälvande upptäckter, men där- emot minnena av en mänsklig värme som annars är svår att hitta när man springer för livet i ekorr- hjulet.

ÅSA JONSEN

JOSEF SÄTERHAGEN

Josef utbildades till skådespelare vid teaterhögskolan i Luleå 99-2003 och har sedan dess jobbat på många teatrar runt om i landet och medverkat i en handfull tv-produktioner och filmer. Några höjdpunkter är bl.a när han spelade Frankenstein på Norrbottensteatern och Erich Van Veeteren i Håkan Nessers filmatiseringar.

Just nu aktuell på Örebro Teater där Josef repeterar pjäsen "sanningen inför rätta" som har premiär 1 mars. Och till sommaren kan vi se honom i Kejsaren av Portugallien på Västana Musik&Teater.

KONTAKT

EMAIL

josef.saterhagen@gmail.com

MOBIL

Ø73-3221526

